॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेनं यन्ति यद्देश्ममहं पापाव्हीयं वा एतेनं भवन्ति यद्देश्ममहर्यो वै प्रजवं यतामपंथेन प्रतिपद्यंते यः स्थाणु हिन्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै देशमे- ऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह् तमेवान्वारभ्य सम्श्र्जतेऽथ यो व्याह सः॥१॥

हीयते तस्मौद्दशमेऽहंन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वांहुर्यज्ञस्य वे समृद्धेन देवाः सुंवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुंरान्परांभावयन्निति यत्खलु वे यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्यृद्धं तद्भातृंव्यस्य स यो वे दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्यां दशीकवंः॥२॥

स्युस्ते वि ब्रूंयुर्यदि तत्र न विन्देयुंरन्तःसद्साद्ध्ययं यदि तत्र न विन्देयुंर्गृहपंतिना व्युच्यन्तद्धुच्यंमेवाथ वा पुतथ्संपराज्ञियां ऋग्भिः स्तुंवन्तीयं वै सप्तो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदांनृचुस्तेनेय सप्राज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतोऽध्यंर्चितारः॥३॥

तदुभयंमास्वाव्रध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनंसा स्तुवते न वा इमामेश्वर्थो नाश्वंतरीर्थः सद्यः पर्याप्तमर्हित मनो वा इमा स्यः पर्याप्तमर्हित मनः परिभवितुमथ् ब्रह्मं वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजू स्ष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्वह्म तत्प्रितिगृण्त आ चंक्षीत स प्रंतिगरः॥४॥

व्याह् स दृंशीकवौँऽर्चितारः स एकंश्र॥१॥॥———[१]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं द्वांदशाहस्यं प्रथमेनाहृर्त्विजां यजमानो वृङ्क इति तेजं इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणान्त्राद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चंतुर्थेनेति चतुंष्पदः प्रशूनिति किम्पंश्चमेनेति पश्चांक्षराम्पङ्किमिति कि॰ षष्ठेनेति षडुतूनिति कि॰ संप्रमेनेति सप्तपंदा॰ शक्वरीमितिं॥५॥

किमंष्टमेनेत्यृष्टाक्षंरां गायत्रीमिति किं नंवमेनेतिं त्रिवृत्र इस्तोम्मिति किं दंशमेनेति दशांक्षरां विराज्मिति किमेंकाद्शेनेत्येकांदशाक्षरां त्रिष्टुभूमिति किं द्वांद्शेनेति द्वादंशाक्षरां जर्गतीमित्येतावृद्वा अस्ति यावंदेतद्यावंदेवास्ति तदेषां वृङ्के॥६॥

पुष वा आप्तो द्वांदशाहो यत्रंयोदशरात्रः संमानः ह्यंतदह्यंत्रांयणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यंतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका पृषां लोकानामार्थ्यं प्राणो वे प्रंथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठन्ति सर्वमायुंर्यन्ति य पृवं विद्वाः सम्भयोदशरात्रमासंते तदांहुर्वाग्वा पृषा वितंता॥७॥

यद्वांदशाहस्तां विच्छिन्युर्यन्मध्येऽतिरात्रं कुर्युरुप्दासुंका गृहपंतेर्वाख्स्यांदुपरिष्टाच्छन्दोमानांम्महाव्रतं कुर्वन्ति सन्तंतामेव वाचमवं रुन्द्वतेऽनुंपदासुका गृहपंतेर्वाग्भवित प्शवो व छन्दोमा अन्नम्महाव्रतं यदुपरिष्टाच्छन्दोमानां-म्महाव्रतं कुर्वन्ति पृशुषुं चैवान्नाद्ये च प्रतिं तिष्ठन्ति॥८॥

आदित्या अंकामयन्तोभयौंर्लोकयोर्ऋध्रुयामेति त

पृतं चंतुर्दशरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनांयजन्त ततो वै त उभयौर्लोकयोरार्ध्रवन्नस्मिङ्श्चामुष्मिङ्श्च य एवं विद्वारसंश्चतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ंऋध्रवन्त्य-

स्मि इश्चामुष्मि ईश्च चतुर्दशरात्रो भेवति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्तारण्या उभयीषामवं रुद्धौ यत्पंराचीनांनि पृष्ठानिं॥९॥ भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति त्रयस्त्रि इशौ मध्यतः स्तोमौ

भवन्तीममेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति त्रयस्त्रिष्शौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गंच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव संमानानां भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥१०॥

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा अन्वायन्तानांदित्याश्चं पशवश्चान्वायन्ते देवा अंब्रुवन् यान्पशूनुपाजींविष्म् त इमें ऽन्वाग्मन्निति तेभ्यं एतं चंतुर्दशरात्रम्प्रत्यौह्न्त

आंदित्याः पृष्ठैः सुंवर्गं लोकमारोहत्र्यहाभ्यांमस्मिल्रौंक पश्न्यत्यौहन्पृष्ठैरांदित्या अमुष्मिल्लौंक आर्ध्रुवत्र्यहाभ्यांमस्मिन्॥ लोके पृशवो य पृवं विद्वारसिश्चतुर्दशरात्रमासित उभयोरिव

लोक प्रावी य एव विद्वा श्रिश्च त्रमासत उभयरिव लोकयोर्ऋभ्रवन्त्यस्मि श्रिम् श्रिम् पृष्ठेरेवामुष्मि श्रौंक

ऋंध्रुवन्तिं त्र्यहाभ्यांमस्मिल्लांके ज्योतिगींरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिंर्न्तिरंक्ष्यं गौर्सावायुंरिमानेव लोकानभ्यारोहिन्त् यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानिं भवन्ति सविवधत्वायं॥१२॥

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं पृव वीर्यम्मध्यतो दंधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते स्वंगं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्यंप्यन्ति प्रत्यश्चाहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ंऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुर्दशैतास्तासां या दश् दशांक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्थते याश्चतंस्रश्चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्राव्यिते भवतः परिगृहीत्य॥१३॥

आर्ध्रवन्त्र्यहाभ्यांम्स्मिन्थ्संविवधृत्वायः प्रतिष्ठित्याः एकंत्रि १ शच॥५॥॥————[५]

इन्द्रो वै सृदङ्केवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छुथ्स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतम्पंश्चदशरात्रम्प्रायंच्छुत्तमाहंर्त् तेनांयजत् ततो वै सोंऽन्याभिंदेवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्य एवं विद्वा १ संः पश्चदशरात्रमासंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छन्ति ज्योतिगौरायुरितिं त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिंर्न्तरिक्षम्॥१४॥

गौर्सावायुंरेष्वंव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्चर्छन्दोमेरोजो वा वीर्यं पृष्ठानिं पृश्चवंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति पश्चदशरात्रो भवति पश्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरन्त्यतिरात्राविभेतों भवत इन्द्रियस्य परिंगृहीत्यै॥१५॥

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकंश्राह्याम्निह्यस्यैकंश्राह्याम्निह्यस्यैकंश्राह्याम्निह्यस्येकंश्राह्याम्निह्यस्येकंश्राह्याम्निह्यस्यस्य प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतम्पंश्रदशरात्रं वज्रम्प्रायंच्छत् तेनासुंरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियंमगच्छदिश्रिष्टुत पाप्मानं निरंदहत पश्रदशरात्रेणौजो बलंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त य एवं विद्वार्थसं पश्रदशरात्रमासंते भ्रातृंव्यानेव पंराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यश्रिष्टुतां

पाप्मानं निः॥१६॥

दहन्ते पृश्चद्रश्रात्रेणौजो बर्लमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दंधत एता एव पंश्व्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रेयोऽ-धमास्रशः संवथ्सर औप्यते संवथ्सरम्पृशवोऽनु प्र जांयन्ते तस्मात्पश्व्यां एता एव सुंवर्ग्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रेयोऽर्धमास्रशः संवथ्सर औप्यते संवथ्सरः सुंवर्गो लोकस्तस्माथ्सुवर्ग्यां ज्योतिर्गोरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम्॥१७॥

गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवध्त्वायौजो व वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रथन्त्रम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते व यज्ञस्यां अस्यां सुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकम्॥१८॥

यन्ति पराश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्ग्र्वहो भविति प्रत्यवर्ष्ट्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पश्चंदशैतास्तासां या दश् दशाँक्षरा विराडन्नं विराडिवराजैवान्नाद्यः मर्व रुन्धते याः पश्च पश्च दिशों दि्क्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यतिरात्राविभितों भवत इन्द्रियस्यं वीर्यस्य प्रजायें पश्नां परिंगृहीत्य॥१९॥

गृच्छुन्यृशिष्ट्रतां पाप्पानृत्रिर्नारिक्षलाँकं प्रजाये हे चं॥७॥॥———[७]
प्रजापंतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एत १
संप्तदशरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै सौंऽन्नादोंऽभवद्य एवं विद्वा १ संः सप्तदशरात्रमासंतेऽन्नादा एव भवन्ति
पश्चाहो भविति पश्च वा ऋतवः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे
प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चाक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं
रुन्धतेऽसंत्रं वा एतत्॥२०॥

यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्थते पृश्च ज्वं पृष्ठेरवं रुन्थते पृश्च ज्वं पृश्चे वे वीर्यं पृष्ठानि पृशवंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भविति सप्तदशः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां अतिरात्राविभितों भवतो- ऽत्राद्यंस्य परिगृहीत्यै॥२१॥

पृतथ्सप्तत्रि र॑श्चच॥८॥॥━───ि]

सा विराडिकम्यांतिष्ठद्वहांणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अंकामयन्तोभय् सं वृंश्चीमित् ब्रह्म चान्नं चेति त एता विर्शाति रात्रीरपश्यन्ततो वे त उभय् समंवृञ्जत् ब्रह्म चान्नं च ब्रह्मवर्चिसेनौंऽन्नादा अंभवन् य एवं विद्वारसं एता आसंत उभयंमेव सं वृंश्चते ब्रह्म चान्नं च॥२२॥

ब्रह्मवर्चिसनों ऽन्नादा भंवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विश्वो वे पुरुषो दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्या यावांनेव पुरुषस्तमास्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरेक्षं गौर्सावायुरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गम्॥२३॥

लोकम्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवध्त्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो दंधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्चसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति पराश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहिन्ति ये पराचीनांनि

पृष्ठान्युंप्यन्तिं प्रत्यङ्ग्राहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर् ऋद्धोत्तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥२४॥

वृञ्जते ब्रह्म चान्नंश्च सुवर्गमेते सुंवर्गत्रयोविश्यतिश्च॥९॥॥———[९]

असावांदित्यों ऽस्मिल्लाँक आंसीत्तं देवाः पृष्ठैः परिगृह्यं सुवर्गं लोकमंगमयन्परैर्वस्तात्पर्यगृह्णन्दिवाकीत्येंन सुवर्गे लोके प्रत्यंस्थापयन्परैः प्रस्तात्पर्यगृह्णन्युष्ठैरुपावांरोह्न्थ्स् वा असावांदित्यों ऽमुष्मिल्लाँके परैरुभ्यतः परिगृहीतो यत्पृष्ठानि भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यजमाना यन्ति परैरवस्तात्परि गृह्णन्ति दिवाकीर्त्येन॥२५॥

सुवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्ति परैंः प्रस्तात्परिं गृह्णन्ति पृष्ठेरुपावंरोहन्ति यत्परें प्रस्तान्न स्यः पराँशः सुवर्गाल्लोकान्निष्पंद्येर्न् यद्वस्तान्न स्यः प्रजा निर्देहेयुर्भितों दिवाकीत्यं परंःसामानो भवन्ति सुवर्ग पृवैनांल्लोंक उभ्यतः परिं गृह्णन्ति यजमाना वै दिवाकीत्यं संवथ्सरः परंःसामानोऽभितों दिवाकीत्यं परंः सामानो भवन्ति संवथ्सर एवोभयतः॥२६॥

प्रतिं तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिंवाकीर्त्यम्पार्श्वे पर्रःसामानोऽभितो

दिवाकीत्यं परंःसामानो भवन्ति तस्मांद्भितंः पृष्ठम्पार्श्व भूयिष्ठा ग्रहां गृह्यन्ते भूयिष्ठः शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो

ग्रन्थं ग्रंथुन्त्यविस्र साय सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधित यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न॥२७॥

प्रत्यवरोहेयुरुद्वा माद्येयुर्यजंमानाः प्र वां मीयेर्न् यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकम्प्रत्यवरोह्न्त्यथों अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित आसीत्स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतमेकविश्शतिरात्रम्प्रायंच्छ् ततो व स प्रत्यंतिष्ठद्ये बंहुयाजिनोऽप्रंतिष्ठिताः॥२८॥

स्युस्त एंकविश्शितरात्रमांसीर्न्द्वादंश मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावांदित्य एंकविश्श एतावंन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यंथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावांदित्यो न व्यंरोचत् स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतमेंकविश्शिति-रात्रम्प्रायंच्छ्त्तमाहर्त्तेनांयजत् ततो वै सोऽरोचत् य एवं विद्वारंस एकविश्शितरात्रमासंते रोचंन्त एवैकंविश्शितरात्रो

भंवति रुग्वा एंकवि १ शो रुचंमेव गंच्छुन्त्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्यंकिवि १ शो-ऽ तिरात्राविभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ २९॥

गृह्न्नि दिवाकीर्त्येनैवोभयतो नाप्रंतिष्ठिता आसंत एकंवि शतिश्च॥10॥॥——[१०]

अर्वाङ्यज्ञः सं क्रांमत्वमुष्मादिष् माम्भि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कंन्धं तस्मिन् हीयतां यो उस्मान्द्वेष्टिं। शरीरं यज्ञशम्लं कुसीदं तस्मिन्थ्सीदतु यो उस्मान्द्वेष्टिं। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेज्ञस्तेन सं क्रांम् माम्भि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य तपंसा ते सवाहमा हुंवे। इष्टेनं पक्षमुपं॥३०॥

ते हुवे स्वाहम्। सन्ते वृञ्जे सुकृत सं प्रजां प्रान्। प्रैषान्थ्यांमिधेनीरांघारावाज्यंभागावाश्रंतम्प्रत्याश्रंतमा शृंणामि ते। प्रयाजान्याजान्थ्यंष्टकृतमिडांमाशिष आ वृञ्जे सुवंः। अग्निनन्द्रेण सोमेन सरंस्वत्या विष्णंना देवतांभिः। याज्यानुवाक्यांभ्यामुपं ते हुवे स्वाहं यज्ञमा दंदे ते वषंहृतम्। स्तुत श्रास्त्रम्प्रंतिग्रं ग्रह्मिडांमाशिषंः॥३१॥ आ वृञ्जे सुवंः। पृक्षीसंयाजानुपं ते हुवे सवाह श्रास्त्रम्

संमिष्टयुजुरा दंदे तवं। पृशून्थ्सृतम्पुरोडाशान्थ्सवंनान्योत यज्ञम्। देवान्थ्सेन्द्रानुपं ते हुवे सवाहमृग्निम्खान्थ्सोमंवतो ये च विश्वं॥३२॥

उप ग्रह्मिडांमाशिषो द्वात्रिरंशच॥11॥॥———[११]

भूतम्भव्यंम्भविष्यद्वष्ट्य्स्वाह्य नम् ऋख्साम् यज्ञुर्वष्ट्य्स्वाह्य नमो गायत्री त्रिष्टुज्ञगंती वष्ट्यस्वाह्य नर्मः पृथिव्यंन्तिरक्षं द्यौर्वष्ट्यस्वाह्य नमोऽग्निर्वायः सूर्यो वष्ट्यस्वाह्य नर्मः प्राणो व्यानोऽपानो वष्ट्यस्वाह्य नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वष्ट्यस्वाह्य नर्मः पिता पुत्रः पौत्रो वष्ट्यस्वाह्य नमो भूर्भुवःसुवर्वष्ट्यस्वाहा नर्मः॥३३॥

भुवंश्चरवारिं च॥12॥॥——[१२]

आ में गृहा भंवैं त्वा प्रजा म् आ मां युज्ञो विंशतु वीर्यावान्। आपों देवीर्यज्ञिया मा विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मे ग्रहों भवत्वा पुंरोरुख्स्तुंतश्स्रे मा विंशता स्मीचीं। आदित्या रुद्रा वसंवो मे सदस्यौः सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मांग्निष्टोमो विंशतूक्थ्यंश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्व्रः। ति्रोअंह्रिया मा सुहुंता आ विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥३४॥

अ्ग्रिष्टोमो विंशत्वष्टादंश च॥13॥॥————[१३]

अग्निना तपोऽन्वंभवद्वाचा ब्रह्मं मृणिनां रूपाणीन्द्रंण देवान् वातेन प्राणान्थ्सूर्येण द्याश्चन्द्रमंसा नक्षंत्राणि यमेनं पितृत्राज्ञां मनुष्यांन्फलेनं नादेयानंजगरेणं सूर्पान्व्याघ्रेणांरण्यान्पश्व्छोनेनं पत्तिरणो वृष्णाश्वांनृष्भेण् गा बस्तेनाजा वृष्णिनावीं व्रीहिणान्नांनि यवेनौषंधीर्न्यग्रोधेन् वनस्पतींनुदुम्बरेणोर्जङ्गायित्रया छन्दार्शस त्रिवृता स्तोमांन्ब्राह्मणेन वाचम्॥३५॥

ब्राह्मणेनैकंश्च॥14॥॥——[१४]

स्वाह्मधिमाधीताय स्वाह्म स्वाहाधीत्ममनंसे स्वाह्म स्वाह्म मनः प्रजापंतये स्वाह्म काय स्वाह्म कस्मै स्वाहां कत्मस्मै स्वाहादित्ये स्वाहादित्ये मही स्वाहादित्ये सुमृडीकाये स्वाह्म सरंस्वत्ये स्वाह्म सरंस्वत्ये वृह्त्यै स्वाह्म सरंस्वत्ये पावकाये स्वाह्म पूष्णे स्वाह्म पूष्णे प्रपृथ्यांय स्वाह्म पूष्णे न्रस्थिषाय स्वाह्म त्वष्टे स्वाह्म त्वष्टे त्रिपाय स्वाह्म त्वष्टे पुरुरूपाय स्वाह्म विष्णंवे निखुर्यपाय स्वाह्म विष्णंवे

निभूयपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥३६॥

पुरुक्ष्पाय स्वाहा दर्श च॥15॥॥———[१५]
दद्धः स्वाहा हनूँभ्याङ् स्वाहाष्ठाँभ्याङ् स्वाहा मुखांय
स्वाहा नासिकाभ्याङ् स्वाहाक्षीभ्याङ् स्वाहा कर्णाभ्याङ्
स्वाहां पार इक्षवोऽवार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहांवार इक्षवंः
पार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहां शीर्ष्णे स्वाहां भ्रूभ्याङ् स्वाहां
ललाटांय स्वाहां मूर्प्रे स्वाहां मस्तिष्कांय स्वाहा केशेँभ्यः
स्वाहा वहांय स्वाहां ग्रीवाभ्यः स्वाहां स्कन्धभ्यः स्वाहां
कीकंसाभ्यः स्वाहां पृष्टीभ्यः स्वाहां पाजस्यांय स्वाहां
पार्श्वीभ्याः स्वाहां॥३७॥

अश्सौभ्याङ् स्वाहां दोषभ्याङ् स्वाहां बाहुभ्याङ् स्वाहा जङ्गौभ्याङ् स्वाहा श्रोणीभ्याङ् स्वाहोरुभ्याङ् स्वाहाष्ठीवद्धाङ् स्वाहा जङ्गौभ्याङ् स्वाहां भृसदे स्वाहां शिखण्डेभ्यः स्वाहां वालधानांय स्वाहाण्डाभ्याङ् स्वाहा शेपाय स्वाहा रेतंसे स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजननाय स्वाहां पद्धः स्वाहां शपेभ्यः स्वाहा लोमभ्यः स्वाहां त्वचे स्वाहा लोहिताय स्वाहां मा्साय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाह्यस्थभ्यः स्वाहां मुज्जभ्यः स्वाहाङ्गैभ्यः स्वाह्यत्मने स्वाह्य सर्वस्मै स्वाहां॥३८॥

पार्श्वाभ्याः स्वाहां मुज्जभ्यः स्वाहा षद्वं॥16॥॥———[१६]

अञ्चेताय स्वाहाँ शित्रियय स्वाहां शितिपदे स्वाहां शितिककुदे स्वाहां शित्रिन्ध्राय स्वाहां शित्यिष्ठाय स्वाहां शित्य स्माय स्वाहां पुष्पकर्णाय स्वाहां शित्योष्ठांय स्वाहां शितिभ्रवे स्वाहा शितिभसदे स्वाहां श्वेतानूंकाशाय स्वाहा अये स्वाहां लुलामांय स्वाहासितज्ञवे स्वाहां कृष्णैताय स्वाहां रोहितैताय स्वाहां रुणैताय स्वाहेदशांय स्वाहां की दशांय स्वाहां तादशांय स्वाहां सदशांय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥३९॥

रूपाय स्वाहा द्वे चं॥17॥॥**—————————[१७**]

कृष्णाय स्वाहाँ श्वेताय स्वाहां पिशङ्गाय स्वाहां सारङ्गाय स्वाहां रुणाय स्वाहां गौराय स्वाहां बुभ्रवे स्वाहां नकुलाय स्वाहा रोहिताय स्वाहा शोणांय स्वाहां श्यावाय स्वाहां श्यामाय स्वाहां पाकुलाय स्वाहां सुरूपाय स्वाहानुं रूपाय स्वाह्य विरूपाय स्वाह्य सरूपाय स्वाह्य प्रतिरूपाय स्वाहां शबलाय स्वाहां कमलाय स्वाह्य पृश्नये स्वाहां पृश्निस्क्थाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥४०॥

कृष्णाय षद्गंत्वारि १शत्॥ 18॥ ॥———[१८]

ओषंधीभ्यः स्वाह्य मूर्लैभ्यः स्वाह्य तूर्लैभ्यः स्वाह्य काण्डैभ्यः स्वाह्य वल्शैभ्यः स्वाह्य पुष्पैभ्यः स्वाह्य फर्लैभ्यः स्वाह्यं गृह्यतेभ्यः स्वाह्यगृहीतेभ्यः स्वाह्यंपन्नेभ्यः स्वाह्य शयांनेभ्यः स्वाह्य सर्वस्मै स्वाह्यं॥४१॥

ओषंधीभ्यश्चतुंर्वि २ शतिः॥19॥॥———[१९]

वनस्पतिभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहा तूलैभ्यः स्वाहा सक्यौभ्यः स्वाहा शाखाँभ्यः स्वाहां पूर्णभ्यः स्वाहा पृष्णैभ्यः स्वाहा फलैभ्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहांगृहीतेभ्यः स्वाहांवंपन्नभ्यः स्वाहां शयांनभ्यः स्वाहां शिष्टाय स्वाहातिंशिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय स्वाहा सर्शिष्टाय स्वाहातिंशिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय स्वाहा सर्शिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय स्वाहारिक्ताय स्वाहा प्रित्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाहा परिकाय स्वाहा सर्वस्म स्वाहां॥४२॥

तृतीयः प्रश्नः

वन्स्पतिंभ्यः स्कन्धौंभ्यः शिष्टायं रिक्ताय षद्गंत्वारि १शत्॥ 20॥ ॥ [२०]

बृह्स्पतिः श्रद्यथा वा ऋक्षा वै प्रजापंतिर्येनंथेन हे वाव देवसत्रे आंदित्या अंकामयन्त स्वगं वसिष्ठः सं वथ्सरायं स्वगं ये स्त्रम्ब्रंह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्ठोमं मेषः कूप्याभ्योऽज्यो यो नमो मयोभूः कि स्वदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वाविर्शतिः॥22॥ बृह्स्पतिः प्रतितिष्ठन्ति वै देशरात्रेणं सुवगं यो अर्वन्तुं भूस्त्रिप्रश्चाशत्॥53॥ बृहस्पतिः सर्वस्मे स्वाहाँ॥॥—[२१]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

 ${\sf Credits:} \quad {\sf http://stotrasamhita.github.io/about/}$